

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 528

ngày 21 tháng 08 năm 2005

Tờ báo hàng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Vui Họp

Vui họp tình Trời sáng ban chiều
Học hỏi không ngừng tự giác minh
Vui họp sum vầy pháp chuyển linh
Đời nay sáng rõ đường gác cẩn

Kính bái

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 8/7/2005 đến 14/7/2005

Copyright 2005 by Lương Sỹ Hăng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Chuyện gì là chuyện gấp ?
- 2) Mê hoặc là sao ?
- 3) Duyên tình là sao?
- 4) Vấn vương là sao?

<p>1) San Diego, 08-07-2005 11 : 40PM <i>Hỏi : Chuyện gì là chuyện gấp ?</i></p> <p>Đáp : Thưa chuyện đói là chuyện gấp Kệ : <i>Học hỏi vô cùng là chuyện tu Giải mê phá chấp tự giải mù Trí tuệ phân minh đường tiến hóa Thành tâm tu luyện tự phân hòa</i></p>	<p>2) San Diego, 09-07-2005 12 : 00AM <i>Hỏi : Mê hoặc là sao ?</i></p> <p>Đáp: Thưa mê hoặc là thích Kệ: <i>Tâm mê khó trị hại thân mình Khó tiến khó tu tạo hành trình Khó khổ chính mình tâm phải chịu Bình tâm học hỏi thoát hành trình</i></p>
<p>3) San Diego, 10-07-2005 12:05 AM <i>Hỏi: Duyên tình là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa duyên tình là giàu tình cảm Kệ: <i>Trí tuệ phân minh đường xích đạo Khai thông chọn giác tự hòa mình Thành tâm tu luyện rõ hành trình Tiến hóa phần hồn duyên Trời độ</i></p>	<p>4) San Diego, 11-07-2005 11: 20 PM <i>Hỏi: Vấn vương là sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa vấn vương là chưa dứt khoát Kệ : <i>Âm thầm khổ cảnh tự giam thân Khó tiến khó tu lại nhớ tình Nhẹ dạ bất ổn gây động loạn Dày công thực hiện chánh pháp tu</i></p>

TRÍCH BĂNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG SỬA PHÁP

Tất cả những phần hồn xuống thế gian là ở trong cái khóa thử thách, cải tạo để tiến. Nhưng mà nó giải thoát được hạ thừa, cũng là phần hồn, đó để lên Thánh giới, nó cũng là phần hồn, mà từ Thánh giới nó tu lên, nó tới Phật giới thanh tịnh thì cũng là phần hồn như tôi thường cắt nghĩa, cũng cái đó mà nó đi lên. Nhưng mà cái phần hồn nào xuống thế gian đây? À... là những phần hồn kêu bằng đã luân hồi đã nhiều kiếp ở thế gian trong cái định luật hóa hóa sanh sanh. Cái phần hồn của con người là cái phần hồn tiến hóa chứ không phải thật lùi, nó không phải là thật lùi đâu, tuy là kiếp này nó không lên được Thánh giới, nhưng mà nó ở xúc giới cũng là ở trong cái chỗ tiến hóa, rồi nó sẽ lên lại.

Cái phần hồn tiến hóa nó mới nhập vô cái bản thể con người, cho nên con người mới hấp thụ vạn linh, con người mới có đầy đủ trí thông minh để không chế mấy con thú dữ con người nó mới có đầu óc khéo léo. Đó, phần hồn đó mà nó tu tới Thánh giới rồi thì nó thức giác, luôn luôn nó sẽ đi lên tới. Còn cái Hạ thừa mà nó giải quyết được thì nó lên Trung thừa, nhất định là nó dạy trở lại Hạ thừa. Mà từ Trung thừa nó lên Thượng thừa rồi là nó tiến lên luôn. Tới Thánh giới rồi thì có ai dại gì xuống thế trở lại luân hồi ở thế gian?

Nó chỉ có phận sự đi lên thôi, mục đích của nó là bắt buộc phải đi lên, nó đi lên luôn nó không trở lại, mà đối với những người kêu bằng tu, lấy cái sáng suốt của mình đem khống chế tất cả mọi người thì nó bị kéo trở lộn xuống. Làm cái hành vi độc ác là mình tự phân tán cái diễn của mình để bảo vệ tất cả những cái chuyện khác, thì tự nhiên nó sẽ sa xuống, sa xuống! Hỏi nó có luân hồi trở lộn lại không? Nó cũng kết tập trở lại lần lần, lần lần nó cũng hồi lại, thức giác rồi nó mới chuyển hóa trở lại con người. Rồi từ con người nó mới có cơ hội tu, con người là ưu tiên cái cơ hội tu, tu bất cứ ở góc nào tu cũng được.

Cho nên ở trên trần này có nhiều tôn giáo chứ không phải một tôn giáo, cái tu mau tu chậm đó thôi. Mà người hay sửa đạo, người hay sửa đường lối, chứ những người đi trước họ thành công họ mới viết cho những người ở lại. Nhưng mà những người ở lại hay sửa, sửa cả văn tự và sửa cả hành động cho nên thất bại.

Quan trọng nhất là cái căn bản tu, chứ không phải nói: “tu... tu... tu” rồi không hiểu cái nghĩa tu. Tại sao tôi chọn cái pháp này mà tôi không chọn cái pháp kia? Tôi thấy cái căn bản của nó. À... cho nên tôi thường nói cái Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiền Định, tôi nói có bấy nhiêu, nói đi nói lại có bấy nhiêu đó hả... Nhưng mà từng nào nó cũng phải phát triển, do ba cái đó nó phát triển. Nếu mà ba cái đó làm không đúng, thì các bạn phí công vô ích, không có bao giờ tiến.

Nó tiến rõ ràng, đừng có nói gì bề ngoài cơ thể, trong nội tâm thanh diển trực diển đều do ba cái đó giải hết thảy, nhưng mà phải làm cho đúng trong sách vở đã ghi rõ ràng, cái mức làm bằng cách nào. Nhiều người phô biến ra rồi nói này nói kia, nói nọ, sửa đi sửa lại nó hư, nó hư một chút là làm rối loạn thần kinh của người mới hành đạo.

Cho nên người đã đi trước là người ta lựa một con đường sẵn sàng cho các bạn và đã ngừa tất cả những gì có thể xảy ra tai hại sau này, về tư tưởng cũng như về hành động, thành ra người ta để cái đường lối rõ ràng, vạch cho mình đi, mình cứ giữ cái mức tiến theo người ta nói đó, đừng có làm thái quá và đừng có sửa. Bởi vì cái phần mà thoát ly cơ thể, cái phần đó người ta làm việc khác, người ta tu khác, còn cái phần dính líu trong cơ thể, thì ngoài ba cái đó không thể nào giải quyết nổi.

Hỏi tại sao tôi phải Soi Hồn, tại sao tôi phải làm Pháp Luân, tại sao tôi phải làm Thiền Định? Tôi phải soi hồn là để bộ đầu trung ương tôi cởi mở, nó khai thông các thần kinh não hóc, nó phát quang bộ đầu tôi, nó mới hòa cảm cái sáng suốt của Trời Đất, nó mới dẫn dắt được ngũ tạng, bệnh căn của ngũ tạng ở bên trong tiến lên. Tôi làm pháp luân để giải toả trực ô trong nội tâm nội tạng, khai thông nhâm đốc, để huệ tâm có cơ hội khai mở. Rồi tới Thiền Định: trong cơ thể bất cứ một lỗ chân lông nào nó cũng thông cảm, mới tiến về ánh sáng của Chủ Nhơn Ông đã đạt, thì lúc đó mới nhập định được, thì cái đường lối phải đi đúng như vậy mới được.

Nhiều người hay sửa, không phải thấy tôi vắng mặt mới sửa, nhưng mà trước kia, hồi trước tôi còn thời gian nói pháp cũng vậy, nhiều người cũng tự sửa, tôi chỉ một đường họ về họ làm một ngã. Tôi kêu hít 6 lần, họ hít 7, 8 chục lần, 100 lần. Cái đó có lợi gì cho họ không? Họ không hiểu. Nhưng mà cái đường lối đúng dẫn nó là khác, không phải đòi hỏi nhiều mà nó đạt tới. Cái người chuyên môn, tại sao người ta cần người chuyên môn? Người chuyên môn người ta làm một giờ còn hơn người không chuyên môn làm một ngày.

Đó cho nên người ta đã vạch rõ con đường tu cho mình tu, cho nên bạn có lòng tu nên giữ đó. Có nhiều người nói: “Ông kia ông chỉ có ba cái thôi à... vậy mà nó đắc pháp”. Sự thật nó đắc pháp! Giữ đúng ba cái đó nó phải đắc pháp. Tôi nói, xe đạp răng cắn răng, răng cạ với răng cưa này với răng cưa nọ nó đạp nó đi tới, dây này chuyền với dây kia nó đi tới, rồi xe hơi cũng vậy, cũng do sự cọ xát mà nó đi tới, hỏi chó, ba tưng nó cũng là cọ xát, rồi lén tùng thú tư nó cũng cọ xát, mà đi tới, hoàn toàn thanh lọc cái luồng diển rồi thì nó định, kêu là nhập định, thì lúc đó động là nó đi, nó đi cũng phải có sự cọ xát nó mới đi.

Thành ra cái phương pháp công phu của chúng ta không phải là ít đâu, nhưng mà nhiều người chê ít, làm cái gì vậy, có chút vậy mà ông nói đắc đạo. Sự thật có một chút đó mà tôi làm chưa xong, các bạn bình tâm kiểm điểm trở lại, làm chưa có xong. Ở trong này có Thất Trùng La Võng, nó nhiều lớp thần kinh ở trong cơ thể mình, thông được mấy lớp thần kinh đó là các bạn đã đạt tới cái sự nhẹ nhàng sung sướng hòa cảm với tất cả.

Rồi còn những cái kinh kệ người ta để lại cũng rất hay, nhưng mà cái căn bản đã tiến không đạt được thì xem kinh cũng như xem trong rừng, rốt cuộc rồi chỉ nhờ sự phù hộ mà thôi. Nhưng mà ai phù

hộ cho chúng ta? Người nào cúng quẩy đã thấy ông Phật xuông cho cái bánh không? Không! Mà mình cứ đưa bánh cho ông Phật, ông Phật ăn không? À... hỏi ngược lại, mình làm cái chuyện bất chánh mà không hay. Còn đàng này của chúng ta... không! Chúng ta được cái ánh hưởng tốt của người đi trước, tự cách mạng bản thân, bây giờ chúng ta bắt chước cái đường lối đó, tự sửa chữa, thần kinh nèo hóc phải được khai thông. Những phương pháp của chúng ta đã và đang làm ở đây kêu là trị bệnh tận gốc. Cái bệnh là do cái tánh sanh ra, mà cái tánh là do cái điển trước nó không thông. Bây giờ mình làm cho cái điển nó thông, con người nó trở lại văn minh, cởi mở, vui vẻ thì bệnh hoạn cũng ít. Các bạn thử đo lường cái bản tánh các bạn, rõ ràng ngay trong gia đình, ở đây nghe thuyết pháp, nói: “Thôi cái gì tôi cũng buông bỏ, về tôi không giận vợ giận con...”. Về một chút nó nướng cái bánh đầu năm mà cháy rồi cũng đập bàn la um sùm, cũng có vậy. Cái đó là cái thước, nó vừa đo cái là thấy mình động. Gia đình, cái nghịch cảnh, là cái thước đo, đo cái lương tâm, đo cái đạo đức, đo cái thanh khí điển của mọi người tu hành.

Cho nên chúng ta, tại sao chúng ta bị những cái nghịch cảnh đó? Là tại vì ta chưa có thông, nếu ta thông ta hiểu đường lối của đối phương chúng ta đâu có trách móc. Cho nên cố gắng giữ bấy nhiêu đó là cái vốn tu hành, bấy nhiêu đó là hành lý, để cho các bạn trở về quê xưa chốn cũ, chứ không phải ba cái pháp đó là bỏ đâu. Nhiều người nói tôi hành có chút xíu vậy mà chừng nào mới thành Phật được? Rồi nói xuất hồn này kia kia nọ? Căn bản có chút xíu mình làm không nên thân rồi mình trách, rồi đó thura, rồi nói bậ, nói lung tung, càng ngày càng hư thêm.

Cho nên một thời gian tôi không được gần các bạn, nhưng mà để xem coi các bạn tu bằng cách nào? Không gần, có nhiều người nói: “Ôi! Thôi bỏ đi, ông không có ở đây thấy khỉ gì, ôi... đi chơi đi... đi lá lướt đi”, rốt cuộc rồi đi, đi đã rồi về, thấy... “ôi, té ra cũng không thấy có cái thứ nào ăn chịu hết”, rồi về: “Thôi thiền lại đi”. Tự nó dạy nó, bỏ một thời gian rồi ảnh về ảnh cũng: “thôi thôi, tôi cũng tu cái này cho rồi”. À... thấy tu cái này tự do, ban đầu bỏ, rồi cũng không hít, rồi sau này cũng hít, thôi hít lại.

Đó, cho nên cái pháp này mà người ta ý thức rõ rồi, trong khi mà nhập môn bắt đầu tu đó, người ta ý thức rõ đường đến cũng như đường đi, tôi đã thường nói không ai muốn xuống thế gian làm con người. Muốn xuống thế gian làm con người chúng ta ra đời chúng ta đâu có khóc, nhưng mà chết ai muôn đâu? Nhưng mà chúng ta phải êm đềm ra đi! Hai cái không (sinh tử) là hai cái nghịch cảnh của phần hồn, thấy không, thì chúng ta luôn luôn ở trong nghịch cảnh để cải tạo, dẫn tiến phần hồn vào tư tưởng. Đó, thành ra chúng ta đã có nhiều cơ hội học tập ngay từ bản thể, rồi ngay từ nghịch cảnh, nhưng mà Trời Đất đâu có bỏ chúng ta, Cha Mẹ Trời Đất nâng niu suốt ngày suốt đêm, 24/24 Ngài đâu có bỏ chúng ta, để chờ ngày chúng ta tự cải tạo và nhìn rõ, nhìn thẳng và hiểu rõ tình thương từ bi bác ái của Trời Đất đã ban bố cho chúng ta, chúng ta vui chấp nhận, vui tiến, Trời Đất đâu có căt ghẽn cái thanh khí điển nuôi dưỡng chúng ta, chúng ta có hoài. Cho nên có một cuộc thay đổi mới thì các bạn chỉ năm có một cái hành lý rất dễ dàng: “Còn Trời, còn Đất, còn ta là còn thái bình”. Đó là cái vốn căn bản cho chúng ta tiến, tại sao còn thắc mắc, còn lo âu? Đã nói vạn linh đều có sự thanh tịnh của nội tâm, chúng ta sớm đạt được thanh tịnh thì sẽ tương ứng vạn linh. Đó, thành ra chúng ta đi trong cái từ bi và tha thứ, chứ không phải vì cái đó mà chúng ta ghét hờn họ, không ghét ai, không giận ai, nhưng mà chúng ta chỉ kiểm điểm sửa chữa lấy ta, trách lấy ta. Sao không chấp nhận những hoàn cảnh tốt đẹp của Trời Đất đã ban bố. Sự thử thách là cái sự tốt đẹp ta phải nắm lấy mà đưa bộ óc sáng tạo ra để ứng phó bất cứ tình cảnh nào thì mới giúp đỡ nhân loại tiến bộ.

Còn nếu chúng ta cứ ý lại, hay là người khác làm cho chúng ta ăn, lo những chuyện phù hộ không, không có biết cái luật vay trả, mình đã ăn bám của thiên hạ, mình phải trả cho thiên hạ. Cái đó là cái luật định tự nhiên, rồi cái mức sống đó mới vui vẻ, mức sống đó mới là mức sống tiến bộ, không vì cá nhân, không vì tư hữu. Cái tâm thần của chúng ta nghĩa là thấy Trời Đất đã ban bố rộng rãi, quá rộng rãi đối với chúng ta, bây giờ chúng ta phải làm gì trong cái tình thương?

Ai có uy quyền lớn bằng Trời Đất được? Mà ai có tình thương sâu rộng bằng Trời Đất? Thì chúng ta làm con của Trời Đất, ít nhất chúng ta cũng phải có được cái ánh hưởng tốt đẹp đó, và thực hành cái ánh hưởng đó thì chúng ta tiến tới, thấy ai cũng vui vẻ, ai cũng dễ thương.

Cho nên những người tu về đạo, các bạn ngồi chung đây đâu có biết ai? Nhà ai cũng không có quen nữa, nhưng mà rốt cuộc thấy gặp lại vui vẻ, mừng vui mà không biết vui làm sao, cũng thấy vui vậy thôi chứ không biết vui làm sao. Hỏi, “vui không chị?” “Vui!”. Mà không biết vui làm sao, không biết cái kỳ cục của nó có. Cho nên tu đạt tới cái điển rồi nó lại nhớ, hỏi chứ, cô nhớ cái ông đó có ích gì? Không có ích khỉ gì mà tôi thấy nhớ! À... thấy nhớ mà không ích khỉ gì hết mà cũng thấy nhớ. Nó kỳ cục vậy, đó là cái luồng thanh điển, bởi vì nó ở trong căn bản của Trời Đất chuyên sanh. Cho nên cái bản thể các bạn tôi nói nó thông suốt, cái điển đó xuyên qua hết được chứ không phải nói là không xuyên qua được. Cho nên đừng có làm rồi cho ta là một cái địa vị cao siêu hơn những người khác, không có đâu, người ta thấy mình hết, cái gì sai chạy là họ biết hết rồi, trước sau gì cũng biết. Cái người mà giấu thiệt giấu, kín thiệt kín ở đời này, rồi tới cái phút cuối cùng chết, đưa đám ma là mình thấy có cái báo cáo rõ ràng: “Ông đó hồi trước ác ôn làm sao”, dòm biết, lây cái mắt trần dòm cũng biết, đừng có nói về thiêng liêng. Cho nên cái gì cũng đều là công khai, nhưng mà chúng ta tu về vô vi, ta buông bỏ thế sự. Nhưng mà cái thứ nhất là làm cho sức khỏe dồi dào, phải có sức khỏe và phải chấp nhận cái định luật vay trả của thế gian. Chúng ta ăn từ hột lúa đến miếng khoai đi nữa cũng là vay của quần chúng, bây giờ chúng ta phải tìm cách trả lại cho họ.

Đó là cái tư tưởng tốt nhất và rộng rãi nhất, khắp thế giới, nơi nào chúng ta cũng có thể đi tới được, chứ đừng nghĩ cái chuyện eo hẹp rồi cho là đau khổ, rồi nó trở ngại cho cái phần tu hành. Cái kiếp này xuống đây mà cải tạo cho cái phần hồn không tiến nỗi, thì cái kiếp sau nó còn khổ hơn nữa. Cho nên phải ráng sửa chữa sự sai lầm của mình, để mà vui vẻ chấp nhận bất cứ cái hoàn cảnh nào đưa đến. Ở đời thì nó có tổ chức, có xã hội hết rồi, có sự lãnh đạo hết rồi, còn phần đạo chúng ta cũng phải tự lãnh đạo, mà để tự hòa cảm với tất cả cái gì đã và đang có hiện tại thì cái gì nó cũng tiến tới tốt đẹp hết. Người tu nó kiên nhẫn, nó chỉ dùng cái điển xuyên qua tất cả, mà các bạn đi tiến tới cái điển rồi các bạn đâu có bị mất, có bị ai cướp giựt đâu mà các bạn sợ. Các bạn không ăn cướp của người ta thì thôi chứ có ai ăn cướp các bạn được, thấy không?

Cho nên chúng ta tu chỉ có một cái luồng thanh điển thì chúng ta mới đạt được tất cả những cái gì, xuyên qua tất cả những cái gì trong chính nội tâm của chúng ta. Mà cái phần thanh khí điển trụ hóa Mâu Ni Châu rồi mới kiểm soát được mình. Cho nên đời hỏi sự dày công, nên nhiều bạn ở trong trường hợp... thì tôi khuyên làm pháp luân cho nhiều, cho nhiều pháp luân, cố gắng cho nó thường xuyên để cho cơ thể được an khương. Ăn uống chúng ta không cần thiết nhiều lắm, nhưng mà cái thanh khí điển đây nó bồi dưỡng cơ thể nó càng ngày càng tiến bộ, càng mạnh, để góp sức với xã hội, để tiến. Chứ chúng ta còn có gia đình, gia đình là xã hội, mà chúng ta bệnh hoạn ai giúp đỡ gia đình. Chúng ta cần có sức khỏe, mới giúp đỡ gia đình được, cũng như cái tình thương bao la của Trời Phật, không có bao giờ bỏ chúng ta, mà chúng ta muốn nghĩ chuyện eo hẹp là chúng ta muốn dứt mối tình giữa Trời Phật, nhưng mà ai dứt được? Không ai dứt được hết, rốt cuộc cũng trở về cái không không, về với cái phần hồn sáng suốt đi lên trên.

Cho nên chúng ta có cơ hội tương ngộ được giờ phút nào, thì chúng ta phải cố gắng học lấy ba cái soi hồn, pháp luân, thiền định. Đó là cái phương pháp hòa cảm Trời Đất và người chứ không phải đi vô cái lối eo hẹp đâu mà các bạn sợ.

Bữa nay là mồng hai năm mới nè, bây giờ chúc cái gì hơn, chúc các bạn cố gắng tự tạo lấy sức khỏe cho năm nay, chứ bây giờ tôi nói là: “Chúc sống trăm năm...” cũng nói láo nữa! Thôi, chúc các bạn tự tạo lấy sức khỏe cho năm nay.

THO

BUÔNG BỎ TRONG TÂM

Tâm không thâu trược nhẹ hai vai.
Thức giác lo tu gót trở quay.
Vui hướng Tiên Bồng Hồn sáng suốt.
Trần đời tranh đấu xác tàn phai.
Trăm năm lẩn quẩn đường sanh tử.
Ngàn tuổi luyện tu bậc sĩ tài.
Đắc pháp về Thiên thành chánh quả.
Đạo thành muôn thuở ngự Bồng Lai.

Bồng Lai thong thả khỏe trường miên,
Một kiếp ráng tu phuộc vạn niên
Giả tạm trần gian đâu vững chắc.
Thiên Đàng vĩnh viễn mới an yên.

Tâm yên tĩnh luyện được Kim-Thân.
Thoát khỏi trần lao thoát lưới trần.
Phật pháp như Hà ai có biết.?
Đạo mầu đắc đạt lý cao thâm.

Minh-Nghĩa BT.

Ngày 21-6-2005.

=====

TRẦM XÍCH LONG

Niệm Phật Di Đà trăm xích long
Thanh tâm tĩnh lặng rõ ngoài trong
Tình đời thế sự tùy duyên khởi
Gan đục khơi trong để sáng lòng
Nạn khổ Thiên Cơ đang dẫn tiến
Nhân sinh thực tĩnh hướng về Không
Ăn năn dứt khoát lo tu sửa
Hoá giải si mê đến Cảnh Bồng.

Dĩ An, 19-06-2005

NGUYỄN HIỀN.

=====

TRÙ BẠCH HỒ

Bạch Hổ hung hăng tánh khó hàng
Công phu thanh tịnh dễ chiêu an
Hoá thành ánh sáng vô cùng tiến
Thoát khỏi trận đố ở thế gian
Ngọc quý Tinh Ba đừng lãng phí
Luyện đơn đúng hạn tỏa Hào Quang
Tòa Sen đưa bạn về Thiên giới

Hạnh phúc còn hơn được núi vàng.

Dĩ An, 20-06-2005

NGUYỄN HIỀN.

TÔI NĂNG TỘI!

TỘI mà NĂNG trược ấy là TỘI!
Sai chẳng sửa sai càng có lỗi
Hạnh đức lại không chịu đắp bồi
Cho nên cuộc đời luôn tăm tối
Giàu sang ham hố chuốc thêm tội
Nghèo khổ không tu sinh rắn rồi
Ráng thức tâm tu giải lòn hồi
Cái TỘI nặng nghiệp liền thay đổi.

PN, 20-06-2005

THIỀN ĐĂNG.

=====

ĐIỂN GỌI HẾT TỘI!

(Hoa y vận “Tôi Nặng Tôi” của TĐ)
Người thế ai ai cũng có tội
Phải lo tu sửa bao làm lỗi
Ngày hành công quả, phuộc vun bồi
Tinh tấn công phu, từng đêm tối
Tiền của đắm say chỉ tạo tội
Công danh bận bịu càng thêm rồi
Gắng tu gom Điển để qui hồi
Ra thoát trần đời luôn biến đổi!

PN, 20-06-2005

THIỀN TÂM.

=====

TÔI BIẾT TỘI!

(Hoa y vận “Tôi Nặng Tôi” của TĐ)
Đã sinh làm người thì có tội
Vô minh gây biết bao làm lỗi
Tham, sân, si mãi cứ vun bồi
Ba độc chất đầy thêm tăm tối
Hướng ngoại tiền danh mãi sang tội
Thê thằng tử phuộc càng thêm rồi
Đụng khổ thực tâm mới qui hồi
Dụng Pháp tâm tu mong sửa đổi

CHỢ LỚN 23-06-05

TRÍ HUỆ.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho con trai của bạn đạo Thi Thị Lan (Gò Vấp, Việt Nam) là anh Dư Vĩnh Tùng, sinh năm 1965, mất ngày 14 tháng 07 năm Ất Dậu tại quận Tân Bình, hưởng thọ 41 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành tâm cảm ơn tất cả bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California.

Báo cáo về việc gây quỹ tại Đại Hội Hồi Sinh Sum Vầy

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ tại Nam California xin chân thành cảm tạ sự đóng góp tại Đại Hội Hồi Sinh Sum Vầy để tu bổ Thiền Viện Vĩ Kiên, Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi,
Kinh sách, DVDs, CDs.

Sau đây là danh sách bạn đạo đã phát tâm đóng góp tu bổ Thiền Viện Vĩ Kiên.

Người gửi tặng	US\$	Currency \$	Ghi Chú
Chi Trúc, Anh Lâm Nguyễn	\$200		Tu bổ Thiền Viện
Long Tran, Ngọc Thanh Ho	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Thanh Thi Mai	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Nguyễn Thanh Tryền	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Bành Chi	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Trần Văn Sao	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Kiem Giac Hien	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Mai Kim Khuê	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Phạm Thị Liên	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Nguyễn Lương Helen	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Chị Trưởng (Úc)	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Nguyễn Van Hiep	\$100		Tu bổ Thiền Viện
Võ Danh	\$300		Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh (Thùng Tùy Hỷ)	\$1,911		Tu bổ Thiền Viện
Hoa Ngọc Lai		\$1,000 CA	Tu bổ Thiền Viện
Lai Ngọc Tâm		\$400 CA	Tu bổ Thiền Viện
Van Phu Cường		\$300 CA	Tu bổ Thiền Viện
Lai Ngọc Dung		\$200 CA	Tu bổ Thiền Viện
Trần Hùng (Lĩnh Tâm)		\$100 CA	cho CD/ DVD, Kinh Sách
Trần Út (Lĩnh Tâm)		\$200 CA	cho CD/ DVD, Kinh Sách
Lương Van Quang		\$100 CA	Tu bổ Thiền Viện
Trần Chiel		\$300 CA	Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh (Thùng Tùy Hỷ)		\$360 CA	Tu bổ Thiền Viện
Lê Chí Thành		\$100 EU	Tu bổ Thiền Viện
Trần Thị Thu Hương		\$100 EU	Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh (Thùng Tùy Hỷ)		\$600 EU	Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh (Thùng Tùy Hỷ)		\$390 SING	Tu bổ Thiền Viện
Kim Ann Porter		\$110 SING	Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh		\$50 SING	Tu bổ Thiền Viện
Ãn Danh (Thùng Tùy Hỷ)		\$485 AUS	Tu bổ Thiền Viện
Lâm Duyên (Úc)		\$25 SING	Cho CD/DVD, Kinh Sách

Phùng Thị Siêu (Úc)		\$25 SING	Cho CD/DVD, Kinh Sách
Ngo Mui Leng	\$100		CD/DVD, Kinh Sách
Triêm N. Đặng	\$300		CD/DVD, Kinh Sách
Nguyễn Thị Mỹ Kim	\$100		Cho Trụ Sở, Phát Thanh, CD/DVD, Kinh Sách
Triêm N. Đặng	\$500		Cho Trụ Sở, Phát Thanh, Thiền Viện

Nếu bạn đạo đã phát tâm mà không thấy tên trên danh sách xin vui lòng thông cảm và bồ túc cho.
Mọi đóng góp ý kiến và phát tâm xin đề **Vo Vi Friendship Association** và gửi về: 7622 23rd Street,
Westminster, CA 92683- Phone: (714) 891-0889

E-mail ThanhTruc: phan1957@aol.com hay Quyen Tran: myquyen11@yahoo.com

Thay mặt BCH HAHVVHK tại Nam California xin chân thành cảm ơn và kính chúc quý bạn đạo được
nhìều may mắn và tu hành tinh tấn.

Thủ Quý,
Phạm Thị Thanh trúc.
